Hutbe

25

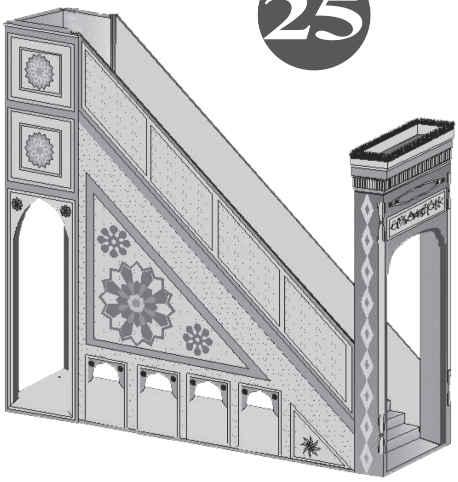

CAMİLERİN İMAR VE İHYASI MÜMİNLERIN VAZİFESİDİR

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَٰجِدَ ٱللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِٱللَّهِ
وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ وَأَقَامَ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَى ٱلزَّكَوٰةَ
وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا ٱللَّهَ ۖ فَعَسَىٰٓ أُو۟لَٰٓئِكَ أَن
يَكُونُوا۟ مِنَ ٱلْمُهْتَدِينَ ﴿١٨﴾

Değerli Kardeşlerim!

Yeryüzünde ilk inşa edilen mekân, bütün camilerin merkezi ve kıblegâhımız olan Kâbe'dir ve her bir cami Kâbe'nin şubesidir. Bunun için camiler de Allah'ın evi kabul edilmektedir. Cami yapmanın birinci maksadı Allah'a kulluğumuzu ifa etmek, yani ibadet etmek için bir yer tahsis etmektir.

Camide sınıf ve makam ayırımı yapılamaz. Zengin-fakir, köylü-şehirli, âmir-memur, resmî-sivil, yaşlı-genç, siyah-beyaz, yerli-yabancı herkesi bünyesinde toplayan, aynı safta omuz omuza, diz dize namaz kıldığımız mekânlardır camilerimiz.

Muhterem Cemaat!

Şu bulunduğumuz mekân, vaaz ve nasihat mekânıdır. Burada Kur'ân öğretilir, sünnet öğretilir, yani din öğretilir. Burada, Allah'a hesap vereceğimiz öğretilir ve her türlü kötülükten uzak durmak, her türlü iyilik ve güzelliğe kucak açmak, insanlara muhabbet beslemek, ana-babaya, öğretmene, ulü'l-emre itaat gibi hayatî konular hatırlatılır. Burası, bütün Müslümanların kardeşliğinin pekiştirildiği ve böylece ümmet şuurunun diriltildiği bir mekândır.

Birbirimize merhamet etme, acılarımızı paylaşma, kimsesiz, yoksul, dul ve yetimlere yardım etme konularında şuurumuzu kazandığımız yer camilerimizdir.

Kıymetli Kardeşlerim!

Bulunduğumuz yerlerde İslâmî kimliklerimizin gelişmesi, korunması, çocuklarımızın ve gençlerimizin dinlerini öğrenmesi camilerimizle mümkün olabilmektedir. Peygamber Efendimiz (s.a.s.) de Medine'de İslâm'ı öğretmek ve yaşatmak için, henüz başını sokacak bir evi yokken, cami inşa ettirmişti. Bunun anlamı şudur: Müslümanlar bulundukları her yerde ilk olarak cami yapmalı ve oraları imar etmelidirler. Tevbe suresinin 18. âyet-i kerimesinde, camileri inşa ve imar etme görevinin Allah'ın bize bir emri olduğu şöyle belirtilmiştir. ***"Allah'ın mescitlerini, ancak Allah'a ve ahiret gününe inanan, namazı dosdoğru kılan, zekâtı veren ve Allah'tan başkasından korkmayan kimseler imar eder. İşte doğru yola ermişlerden olmaları umulanlar bunlardır."*** (et-Tevbe, 9/18)

Bu görev ifa edilirse, elbette ecir ve mükâfatı olacaktır. Bundan dolayıdır ki, Allah Rasûlü (s.a.s.) cami inşa ve imar edenleri şöylece müjdelemiştir: *"Kim Allah'ın rızasını talep ederek bir mescit inşa ederse, Allah ona cennette bir ev inşa eder."*

Muhterem Müminler!

Hem Allah'ın emrini yerine getirmek hem de cami yapma ve yaşatmanın mükâfatına erişmek için içinde saf saf olduğumuz, Rabbimize kulluğumuzu eda ettiğimiz camilerimize bir taraftan cemaat olarak, diğer taraftan zaman zaman infaklarda bulunarak destek olmayı sürdürmeliyiz.

Хутбе

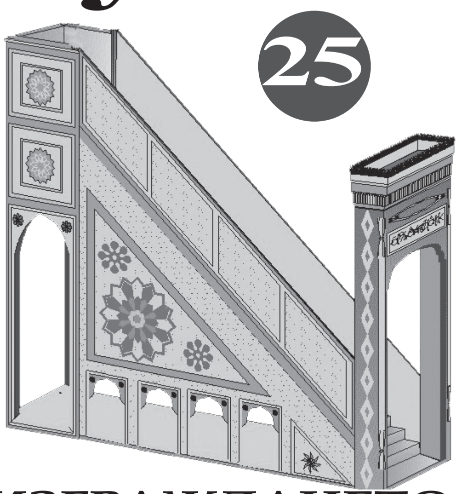

ИЗГРАЖДАНЕТО И ПОДДРЪЖКАТА НА ДЖАМИИТЕ Е ЗАДЪЛЖЕНИЕ НА ВЯРВАЩИТЕ

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَٰجِدَ ٱللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِٱللَّهِ
وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ وَأَقَامَ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَى ٱلزَّكَوٰةَ
وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا ٱللَّهَ ۖ فَعَسَىٰٓ أُو۟لَٰٓئِكَ أَن
يَكُونُوا۟ مِنَ ٱلْمُهْتَدِينَ ﴿١٨﴾

Скъпи братя!

Първата постройка, изградена на тази земя и центъра на всички джамии е Кябе. То е и мястото, към което се обръщат всички мюсюлмани, затова всяка джамия по света се приема за един негов клон и дом от домовете на Аллах, тоест бейтуллах. Основната цел при изграждането на джамиите е да изпълним нашия основен дълг към Аллах Теаля, тоест да определим място, в което да Му служим и правим ибадет.

В джамиите не се прави разлика по класа, етнос и длъжност. Те са места, където рамо до рамо кланят намаз богати и бедни, граждани и селяни, работници и работодатели, стари и млади, черни и бели, местни и чужденци, работници и шефове…

Мухтерем джемаат!

Мястото, в което се намираме е място за вааз и насихат (проповед и наставление). Тук се изучават Корана и сюннета, тоест тук се преподава религията. В този дом ние научаваме, че ще бъдем отговорни при Аллах. Напомнят ни се жизненоважни неща като: да стоим далеч от лошите дела, да вършим добрини, да обичаме хората, да се подчиняваме на нашите родители, учители и мюсюлмански наставници. Тук е мястото, където се заздравява братството между мюсюлманите и се съживява съзнанието за единна общност и уммет.

Джамиите са местата, в които се изгражда съзнанието да се отнасяме с доброта един към друг, да споделяме болките си, да подпомагаме бедните, вдовиците и сираците, да сме братя.

Скъпи братя!

Запазването и развитието на нашата ислямска идентичност и култура и изучаването на религията от нашите деца и младежи е възможно на първо място чрез джамиите. Поради същата причина, след преселването си в Медина Расулюллах (с.а.с.) построил джамия, още преди да е изградил собствения си дом.

От тази негова постъпка може да извлечем следната поука: Първото нещо, което мюсюлманите трябва да направят и осигурят там, където живеят е джамията, а след това да се настаняват около нея.

Изграждането и поддръжката на джамиите е задължение към всеки вярващ и това е повелено в осемнадесетия айет на сура ет-Тевбе, в който Аллах Теаля повелява***: „Устройва джамиите на Аллах само онзи, който вярва в Аллах и в сетния ден, и отслужва молитвата, и дава милостинята зекят, и се страхува единствено от Аллах. Тези са напътените.“*** (ет-Тевбе, 9:18).

Всеки който изпълни тази заповед ще получи награда, за която Пейгамбера (с.а.с.) ни известява по следния начин: *„Който искайки единствено задоволството на Аллах построи джамия (или месджид), Аллах ще построи за него дом в дженнета.“*

Азиз джемаат!

В израз на изпълнение на заповедите на Аллах и за спечелването на Неговото задоволство ние трябва да продължим подпомагането и построяването на джамиите, в които се редим един до друг и изпълняваме задълженията си към Аллах като Негови раби. От друга страна, за да продължим мисията си в изграждането и поддържането на нашите джамии, ние трябва да продължим да ги подпомагаме финансово, внасяйки най-малкото определената сума мюсюлманските настоятелства. Само по този начин ние ще успеем да ги запазим и предадем на бъдещите поколения. Елхамдулиллях, имаме институция, която се занимава и следи тези неща и ние трябва да я подкрепим.

Нека Всевишния Аллах още от сега да ви възнагради за всички ваши дарения и добрини, които ще направите…

Hutbe

KADINA EL KALKMAZ!

وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوٰى وَلَا تَعَاوَنُوا
عَلَى الْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ
شَد۪يدُ الْعِقَابِ ﴿٢﴾

Kardeşlerim!

Ayet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyurmaktadır: ***"İyilik ve takva hususunda yardımlaşın. Günah ve düşmanlık yolunda yardımlaşmayın. Allah'a karşı gelmekten sakının. Çünkü Allah'ın cezası çok çetindir."*** (el-Mâide, 5/2)

Bir hadis-i şerifte ise Rasûlüllah Efendimiz (s.a.s.) şöyle buyurmaktadır: *"Müslüman, diğer müslümanların elinden ve dilinden güvende olduğu kimsedir. Mümin de insanların canları ve mallarını kendisine karşı emniyette bildikleri kişidir."* (Tirmizî)

Aziz Kardeşlerim!

İnsanlığın büyük ölçüde kaybedildiği, Müslümanlığımızın maalesef vicdan üretemediği ve sözün neredeyse tükendiği zamanları yaşamaktayız. Modern dünyanın sakinleri olarak, yüce dinimiz İslâm'ın, Kitabımız Kur'ân'ın ve kâinata rahmet olarak gönderilen Peygamber Efendimiz (s.a.s.)'in yeryüzünü teşriflerinin öncesi olan cahiliye dönemini olabildiğince eleştiriyoruz. Bilhassa ıssız çölün kumlarına gömülen kız çocuklarının sessiz çığlıklarına asırlar ötesinden ses verip sık sık bu vahşeti lanetliyoruz. Lâkin cahiliyenin, sadece bir çağa değil, bir zihniyete ve yaşam tarzına işaret ettiğini unutuyoruz. Bugün genç kızlarımıza ve kadın kardeşlerimize yönelik her türlü şiddet ve zulmün aynı zihniyetin ürünü olduğu gerçeğini göz ardı ediyoruz. Şiddet, günümüzde coğrafya, din, dil, ırk ve sosyal statü tanımaksızın bütün insanlığı tehdit eden bir boyutta yaşanmaktadır. Ne yazık ki bu tehdidi en ağır biçimde yaşayanlar kadınlar ve çocuklar olmaktadır. Ülkemizde kadın kardeşlerimizin yarısına yakın bir kısmı bir şekilde şiddete maruz kalmaktadır. Zalim ve gaddar zihniyetlere kurban verdiğimiz masum canlar yüreğimizi yakmaktadır.

Kardeşlerim!

Bizim inancımızda ve örfümüzde dara düşenin yardımına koşmak vardır, dara düşürmek değil. "Aman" dileyene "eman" vermek vardır, emniyetine kast etmek değil. Bizler, "Helâli olmayana yan gözle dahi bakılmaz" ve "Kadına el kalkmaz" diyen bir geleneğin mensuplarıyız. Ancak ne hazindir ki bugün, Allah'ın kadın kullarına reva görülen şiddete, zulme, vahşete tanıklık etmenin ızdırabını ve buna engel olamamanın vicdan azabını yaşamaktayız. Kız çocuğunun ve kadının iffet ve onurunu çiğnemeye, yaşamına kastetmeye pervasızca cüret edenlerin, insanlıktan nasipsizliğini ibretle müşahede etmekteyiz. Güce sahip, lâkin güç ahlâkından mahrum olanların, sevgi, saygı ve merhametten yoksun olanların, sınır tanımaz gaddarlıklarının nice hayatlara mâl olduğuna üzülerek şahit olmaktayız.

Değerli Kardeşlerim!

Her türlü istismar, taciz ve tecavüzün, kadını aşağılamanın, hırpalamanın ve hatta incitmenin ne büyük bir günah olduğunu unutmamalıyız. Hangi gerekçeyle olursa olsun bir cana kıymanın bütün insanlığı öldürmek anlamına geleceğini hatırdan çıkarmamalıyız. İşte bu sebeple her birimiz şiddet ile mücadelede üzerimize düşeni yapmalıyız. Şiddete hemen, şimdi, en yakınımızdan, hatta kendimizden başlayarak "dur" demeliyiz. Merhameti, şefkati, erdemi, fazileti kendimize şiar edinmeliyiz.

Kıymetli Kardeşlerim!

Ömrünü cahiliye düzeni ve anlayışını değiştirmeye adayan Efendimiz (s.a.s.), hayatı boyunca kadını, çocuğu, yaşlıyı dahası hiçbir insanı incitecek, onurunu zedeleyecek söz, tutum ve davranış sergilememiştir. Hac ibadetiyle ilgili bir takım hatalar yapan ve bu durumda ne yapması gerektiğini kendisine danışan bir sahâbîye Sevgili Peygamberimizin verdiği cevap tüm ümmetine bir insanlık dersi niteliğindedir: *"Bu hataların bir önemi yok. Yeter ki bir kimse, bir başkasının ırzına, haysiyet ve iffetine saldırmamış olsun. Kim bunu yaparsa günah işlemiş ve helak olmuştur."* (Ebû Dâvûd) Kerim Kitabımızın tohumlarını ektiği, Efendimizin gerçekleştirdiği merhamet eksenli ahlâkî dönüşüm ve zihniyet yenilenmesine bugün daha fazla ihtiyacımız olduğunda şüphe yoktur. Olup biten, yıkıp döken, yakıp yok eden bir şiddetin elbette cezasını vermek gerekir. Ancak şiddeti var eden zihin kalıplarını değiştirmedikçe, değer ve vicdan eğitimine ağırlık vermedikçe, merhamet örneklerini her geçen gün çoğaltmadıkça şiddetin önüne geçmek mümkün olmayacaktır. Kalplere Allah korkusu, vicdanlara "kul hakkı" duygusu hâkim olmadıkça, ahiret inancı ve hesap bilinci hayata yön vermedikçe sadece idarî, hukukî ve sosyal tedbirler bu vahşetin önünü almaya yetmeyecektir. Unutmayalım ki, kardeşlerim, Efendimiz (s.a.s.)'in, *"Her müslümanın bir başka müslümana kanı, malı, ırzı haramdır."* (Müslim) uyarısı gereği genelde insanın, özelde ise kadının can güvenliği ve onuru dokunulmazdır. Allah'ın kulu ve yeryüzünün şerefli bir varlığı olan kadına yöneltilen her şiddet sadece bizim vicdanımızı kanatmamakta, aynı zamanda melekût alemini de sarsmaktadır.

Хутбе

НА ЖЕНА РЪКА НЕ СЕ ПОВДИГА

وَتَعَاوَنُوا۟ عَلَى ٱلْبِرِّ وَٱلتَّقْوَىٰ ۖ وَلَا تَعَاوَنُوا۟ عَلَى ٱلْإِثْمِ وَٱلْعُدْوَٰنِ ۚ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ۖ إِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ ﴿٢﴾

Уважаеми братя!

В айета, който цитирах Всевишният Аллах повелява следното: ***„…И си помагайте един другиму в праведността и богобоязливостта, и не си помагайте в греха и враждебността! И бойте се от Аллах! Аллах е суров в наказанието.“*** (ел-Маиде, 5: 2)

А в хадис Пейгамбера (с.а.с.) казва: *„Мюсюлманин е онзи, от чийто език и ръце мюсюлманите са в сигурност, а вярващ (мюмин) е онзи, който не вреди на здравето и имуществото на другите вярващи и вдъхва доверие и сигурност у тях.“* (Тирмизи)

Скъпи братя!

Живеем във време, в което хората като цяло, а и мюсюлманите почти са загубили човечността и съвестта си. Като жители на днешния модерен свят ние постоянно критикуваме епохата на невежеството (джахилийе), тоест времето преди идването на ислямската религия, Мухаммед (с.а.с.) и низпославането на Корана. Доста често проклинаме времето, когато малките момичета били заравяни живи в горещата пустинна пръст, но забравяме, че това невежество не е само една изживяна и отминала епоха, а е един манталитет и начин на живот. Ние пренебрегваме факта, че всички форми на насилие и потисничество, практикувани спрямо жените днес, са продукт именно на този манталитет. Насилието днес достигна ниво, заплашващо цялото човечество, без разлика в географското положение, религията, езика, расата и социалния статус на хората. За голямо съжаление, най-тежката форма на тази заплаха, се преживява от жените и децата. Статистиките показват, че в нашата страна около половината от жените са изложени на насилие. Този жесток и нечовешки манталитет всекидневно отнема живота на невинни хора, за които страдаме и тъжим.

Братя мюсюлмани!

В нашата религия и култура е заложено да се помага на хората в трудно положение и изпадналите в беда, а не да се затруднява тяхното положение; хората трябва да са в сигурност, а не да се нарушава тяхната сигурност. Ние сме наследници на традиция, в която се казва: „Към чуждото дори не се поглежда.“ и „На жена ръка не се повдига“. Но колко жалко, днес ставаме свидетели на брутално насилие, потисничество и жестокост спрямо жената и живеем в угризение, че не може да го спрем. Наблюдаваме как тези, които не са получили дял от човечността, се осмеляват да отнемат живота и нарушават целомъдрието и честта на нашите девойки и жени. С мъка на сърцето ставаме свидетели как разполагащи с правомощия и сила, но лишени от всички морални качества хора, със своята неприкосновена жестокост отнемат живота на редица други. Вярно е, че „огънят гори, там където пада“ и че нашата сила не достига да загасим пожара в опожарените сърца, но ние може да помислим: „Какво може да направим, за да не пада този огън в тях?“ Всеки един от нас, индивидуално, семейно, колективно и институционално трябва да си зададе този въпрос и сериозно да направи равносметка на отговорностите си. Не трябва да забравяме, че всички форми на насилие, потисничество, физически тормоз, изнасилване и унижение спрямо жената са от големите грехове. А също така, че поради каквато и причина да е, убиването на един невинен човек е като убиването на цялото човечество. Ето защо всеки от нас трябва да даде своя принос в борбата с насилието. Започвайки веднага и сега, с най-близкия до него, та дори и със себе си, като каже „спри“ на насилието. И нека милостта, състраданието и добродетелта бъдат наш девиз.

Скъпи братя!

Пейгамберът (с.а.с.), който посветил живота си за промяната на манталитета на невежеството, през целия си живот не е постъпвал или казвал нещо, с което да нарани достойнството на дете, жена или възрастен човек. Отговорът, който дал на човек, интересуващ се от грешките, които допуснал по време на хадж, е урок за състрадателност, характерен за цялата му общност. Той казал: *„Тези твои грешки не са от голямо значение. Стига някой от вас да не накърни целомъдрието и достойнството на друг. Който направи това, той извършва грях и погубва себе си.“* (Ебу Давуд)

Също така не трябва да забравяме, че Расулюллах (с.а.с.) е казал: *"Кръвта, богатството и честта на мюсюлманина са неприкосновени за другите мюсюлмани!"* (Муслим), което означава, че това важи както за мюсюлманите, така и за мюсюлманките.

Hutbe

27

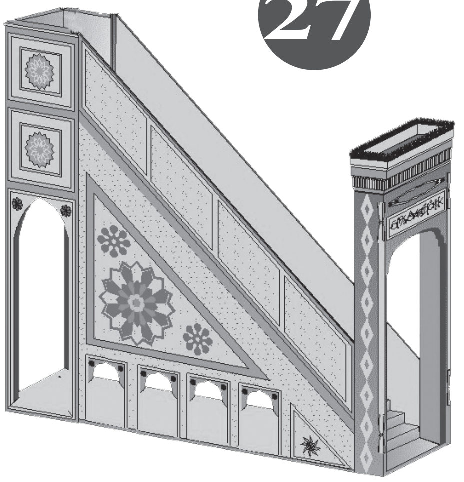

BİD'AT VE HURAFELER

وَمَآ ءَاتَىٰكُمُ ٱلرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَىٰكُمْ عَنْهُ
فَٱنتَهُوا۟ ۚ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ۖ إِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ ﴿٧﴾

Muhterem Müminler!

İnsanlığın kıyamete kadar karşılaşabileceği problemleri çözebilecek gerekli temel esasları ortaya koymuş olan İslam, başlangıçtan itibaren dinin özüne ters düşen ve sonradan dine sokulmaya çalışılan bidat ve hurafelerle mücadele etmiştir. Dinimizin aslından olmayan, Kitap ve sünnete aykırı olarak icat edilen şeylere bid'at denir. Diğer bir ifadeyle bid'at, Kur'ân-ı Kerim'in açık hükümlerine, Sevgili Peygamberimiz'in sünnetine, ashâb, tabiûn ve İslam âlimlerinin genel görüşlerine tamamen aykırı olarak sonradan ortaya çıkan davranış ve işler demektir.

Hurafe ise bilim ve mantık açısından temeli olmayan, yüce dinimiz İslâm'ın getirdiği tevhîd inancıyla bağdaşmayan, bilinçli veya bilinçsiz olarak dine sonradan sokulmaya çalışılan yanlış düşünce, davranış ve fiillere denmektedir.

Kıymetli Kardeşlerim!

Cenab-ı Hakk, ***"Peygamber size ne emrettiyse ona sarılın, neyi de size yasak ettiyse onu bırakın. Allah'a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz, Allah'ın azabı çetindir."*** (el-Haşr, 59/7) buyurmuştur. Sevgili Peygamberimiz (s.a.s.) de *"İşlerin en kötüsü sonradan ihdas edilenlerdir."* (Müslim); *"Sonradan ihdas edilen her şey bid'attir."* (Nesâî) ve *"Her bid'at dalâlettir (sapıklıktır)."* (Müslim) buyurmuştur.

Günümüzde bazı yerlerde İslâm'ın temel esaslarına aykırı olan bid'at ve hurafelerin dinî birer esasmış gibi yaşatılmaya çalışıldığı zaman zaman görülmektedir. Örneğin türbelere adak adayıp dilekte bulunmak, mum yakmak, ağaçlara, kabirlere çaput ve bez bağlamak, para asmak, cami veya kabirlere çocuk olsun diye çocuk arabası bırakmak, yıldız ve burç falına ve falcılara inanmak, cin çıkarmak, nazardan korunmak için nazar boncuğu takmak, kurşun döktürmek, dövme yaptırmak, cenazeyi götürürken alkış tutup tabut üzerine çiçek atmak gibi nice bid'at ve hurafenin yüce dinimiz İslâm'ın kutsal öğretileriyle hiçbir ilgisi bulunmamaktadır. Bunların tevhîd inancına tamamen aykırı fiil ve davranışlar olduğu görülmektedir. Çünkü İslâm inancına göre dualar sadece Cenab-ı Hakk'a arz edilir. O'na ibadet edilip O'ndan yardım beklenir.

Aziz Kardeşlerim!

Allah ve Rasûlü'nün yolundan gidilir, Kur'an-ı Kerim ve hadis-i şeriflerdeki mesajlara kulak verilirse, bid'at ve hurafelere düşmek ve inanmaktan kurtulunur. Bize düşen görev, kutsal kitabımız Kur'an-ı Kerim'i, Sevgili Peygamberimiz'in örnek hayatını ve İslâm'ın esaslarını okuyup araştırarak öğrenmek ve öğrendiklerimizle yaşamaya gayret etmektir.

İmam Malik›e ulaştığına göre, Hz. Peygamber (s.a.s.) şunu söylemiştir: *„Size iki şey bırakıyorum. Bunlara uyduğunuz müddetçe asla sapıtmayacaksınız: Allah'ın Kitab'ı ve Rasûlünün sünneti."* (Muvatta)

Yüce Rabbimizin bizim hayatımız için indirmiş olduğu esaslara sımsıkı sarılmayı, dinden olmayan, vahye dayanmayan bütün bid'at ve hurafelerden sakınmayı ihmal etmeyelim. Bid'at ve hurafelerin bizi dinimizin özünden uzaklaştırdığını, sapıklığa ve karanlığa götürdüğünü unutmayalım.

Hutbemi konuyla ilgili bir hadis-i şerif meali ile bitirmek istiyorum. *"Kim dinimizden olmayan bir şeyi ihdas ederse, (uydurursa) o reddedilir. Bir kimse dinimize uymayan bir amel yaparsa, o kabul edilmez."* (Buhârî) buyurmuşlardır.

Хутбе

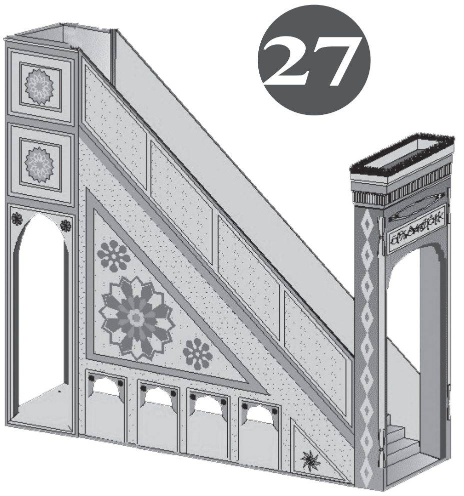

НОВОВЪВЕДЕНИЯТА И СУЕВЕРИЯТА

وَمَآ ءَاتَىٰكُمُ ٱلرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَىٰكُمْ عَنْهُ
فَٱنتَهُوا۟ ۚ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ۖ إِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ ﴿٧﴾

Уважаеми вярващи!

Islямът, който е поставил необходимите принципи за решаването на евентуалните проблеми, които биха възникнали до съдния ден, още от самото начало се е борил с въвеждането на нововъведения и суеверия в религията, които са в разрез с нейната същност. Нещата, които не съществуват в основите на нашата религия и са в противоречие с Корана и сюннета, се наричат бидат (нововъведение).

С други думи, бидат (нововъведения) са всички практики и дела, които напълно противоречат на ясните коранични заповеди, сюннета на любимия ни Пейгамбер и общите възгледи на сахабе, табиун и ислямските учени.

Що се отнася до суеверията (хурафе), това са грешни вярвания, поведения и практики, които съзнателно или несъзнателно са вмъкнати в ислямската религия, но изцяло са в разрез с монотеизма и нямат никакви научни и логични основания.

Скъпи братя!

В Свещения Коран Аллах е повелил: ***„И каквото Пратеника ви даде, вземете го! А каквото ви забрани, оставете го! И бойте се от Аллах! Аллах е строг в наказанието.“*** (ел-Хашр, 59: 7)

А любимият ни пратеник Мухаммед (с.а.с.) е казал: *„Най-лошите неща са нововъведенията.“* (Муслим); *„Всяко ново нещо е нововъведение.“* (Несаи); *„Всяко нововъведение (вмъкнато в религията) е заблуда, а всяка заблуда води в огъня.“* (Ебу Давуд)

На много места в днешно време виждаме нововъведенията и суеверията, които противоречат на основните ислямски принципи, да се представят като част от ислямската религия. Като например коленето на курбан при тюрбетата; паленето на свещи и искането на помощ от тях; връзването на парчета плат и окачването на пари върху дървета и гробища; оставянето на бебешка количка пред джамия или в гробища с цел да им се роди дете; отиване на врачки и медиуми и вярване в това, което казват; изваждане на джинове; носене на синьо мънисто за предпазване от уроки; леене на куршун; правенето на татуировки; ръкоплясканeто при изнасянето и носенето на дженазе, и хвърлянето на цветя върху табута (ковчега) и много други нововъведения, които си нямат нищо общо с ученията на нашата свещена религия.

Вижда се, че тези действия и поведения са в пълно противоречие с ислямския монотеизъм и тевхид. Защото според нашата вяра исканията и дуата се отправят единствено към Аллах (дж.дж.). Само на Него се молим и само от Него очакваме помощ.

Скъпи братя!

Само когато следваме пътя на Мухаммед (с.а.с.) и се вслушаме в посланията на Свещения Коран и неговия сюннет, тогава ще се спасим от попадането в подобни нововъведения и суеверия. Това, което ние сме длъжни да направим е да научим и задълбочаваме в смисъла на Свещения Коран, основите на ислямската религия и живота на Мухаммед (с.а.с.) и да ги приложим в нашия живот.

Според предание от имам Малик, Пратеника на Аллах е казал следното: *„Оставям ви две неща. Докато се придържате към тях, никога не ще се заблудите: Книгата на Аллах (Корана) и сюннета на Неговия Пратеник.“* (Муватта)

Братя мюсюлмани!

Нека здраво се захванем за доводите, които Аллах е низпослал за нас, и никога да не пренебрегваме опасността от нововъведенията и суеверията, които нямат никаква основа и са далеч от нашата религия. И никога да не забравяме, че всички бидати и изкривени вярвания ни отдалечават от същността на религията и ни водят към неверието и тъмнината.

Ще завърша хутбето си с един хадис на Мухаммед (с.а.с.), в който се казва: *„Който въведе в религията ни нещо, което не е от нея, то ще бъде отхвърлено. А който извърши деяние, което не е в съответствие с нашата религия, то не ще бъде прието“.* (Бухари, Муслим)

Hutbe

28

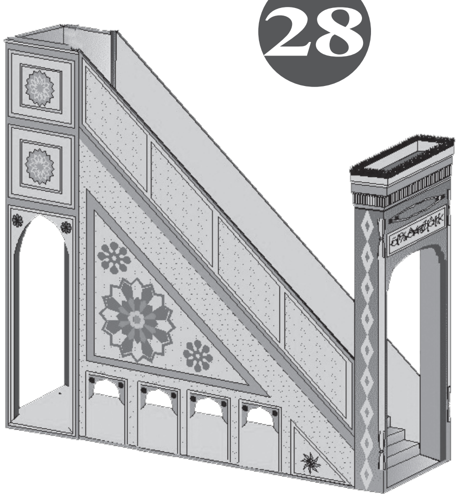

RAMAZAN BAYRAMI

إِنَّمَا ٱلْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا۟ بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ ۚ
وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٠﴾

Muhterem Müminler!

Rahmet ve mağfiret mevsimi Ramazan ayını geride bırakarak, sevgi ve şefkatle birbirimize ellerimizi uzatma ve kaynaşma günü olan bayrama ulaşmış bulunuyoruz. Bizi, bu mübarek güne ulaştıran Yüce Rabbimize sonsuz hamd ve senalar olsun. Mübarek Ramazan bayramı, bütün Müslümanlara kutlu olsun. Yüce Rabbimiz bu mübarek günü, güven, esenlik, barış ve huzura vesile kılsın.

Değerli Müminler!

Ramazan ayının huzur, rahmet ve mağfiret ikliminden geçerek sabahın şu erken saatlerinde Rabbimizin huzurunda toplanmanın sevincini hep birlikte yaşıyoruz. Bayramlar, iç dünyamızdan başlayarak sevgi ve huzuru dalga dalga topluma yaymanın, birbirimizi kardeş bilerek daha çok gözetmenin ve hoş görmenin, öksüzleri sevindirmenin, yoksulları barındırmanın, yakınlarımızdan başlayarak dargınları barıştırmanın ve sonuçta birbirimizin gönlüne girmenin sevincini yaşadığımız kutlu zaman dilimleridir.

Bayramlar, her yıl gelip geçen sıradan bir tatil günü değil, insanî ve dinî güzelliklerin birlikte yaşandığı, birlik, beraberlik, sevgi ve saygının güzel örneklerinin sergilendiği, toplumun bütün kesimlerinin birbiriyle kaynaştığı paylaşma ve dayanışma günleridir. Bayramlar neşe, sevinç, sevme, sevilme ve sevindirme günleridir. Toplumların birlik ve beraberlik duygularının zirveye ulaştığı, dayanışma ve kaynaşmanın daha yoğun yaşandığı müstesna zaman dilimleridir. Bu bakımdan bayram günlerimizi olabildiğince hayırlı olacak şekilde değerlendirerek en başta anne ve babalarımız olmak üzere büyüklerimizi, hastalarımızı, komşularımızı, akraba ve dostlarımızı ziyaret etmeliyiz. Bu vesile ile fakirleri, yetimleri, kimsesizleri ve çocukları sevindirmeliyiz. Dargın olanları barıştırmalıyız. Bu en coşkulu kaynaşma gününde, bu mutluluğun dışında kalmamaya ve bu kaynaşmanın dışında hiç kimseyi bırakmamaya büyük özen göstermeliyiz. Zira ***"Müminler ancak kardeştirler. Öyleyse kardeşlerinizin arasını düzeltiniz ve Allah'a saygı duyunuz ki merhamet olunasınız."*** (el-Hucurât, 49/10)

Değerli Müminler!

Bayramı sadece kendimiz ve çevremizde yaşamayalım, onu evlerden evlere, gönüllerden gönüllere taşıyalım, yakınlarımızı, komşularımızı, dostlarımızı sevgiyle kucaklayalım. Bayramda kırgınlığa, dargınlığa, küskünlüğe son verelim; özellikle varlık sebebimiz olan anne ve babalarımızı, aile büyüklerini unutmayalım ve onların hayır dualarını alalım. Evinde ve yatağında ziyaretçi bekleyen insanlarımızı hatırlayalım; öksüz ve yetimleri, muhtaç ve kimsesizleri sevindirelim. Bizler güzel imkânlar içerisinde bayramın mutluluğunu yaşarken yeryüzündeki sosyal ve iktisadî dengesizlikler, çıkar kavgaları, insan eliyle üretilen felâketler neticesi acı ve ıstırap çeken, sevinç ve mutlulukla bayram yapmaya hasret kalan, gözyaşı, şiddet, savaş ve yoksulluğun gölgesinde bayramı geçiren din kardeşlerimizi unutmayalım ve onlar için de dua edelim.

Ramazan'da elde ettiğimiz kazanımları, güzel haslet ve yüksek değerleri Ramazan sonrasında da devam ettirmeye çalışalım. Manevî bir kimlik aşısı olan bayramda, '*kendisi için arzu ettiğini başkaları için de arzu eden gerçek iman bilincine* ermek dileğiyle bayramınız mübarek olsun.

Хутбе

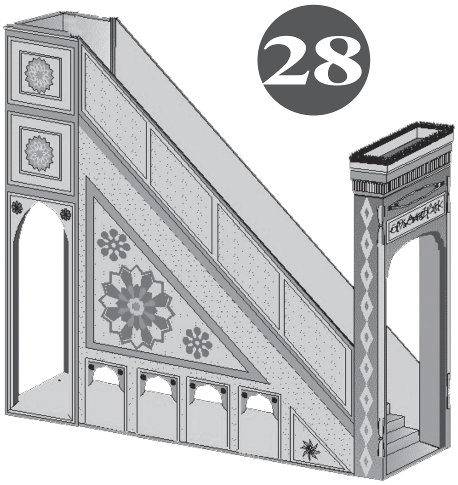

РАМАЗАН БАЙРАМ

إِنَّمَا ٱلْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا۟ بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ ۚ
وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٠﴾

Уважаеми вярващи!

Оставяйки след нас месец рамазан, месецът на прошката и милостта, достигнахме байрама, в който с уважение и любов да подадем ръце едни към други и да се сближим.

Благодарим на Аллах, с Чиято помощ достигнахме този благословен ден. Нека Той Всемогъщия стори този велик празник, повод за доверие, надежда, мир и спокойствие между всички нас.

Скъпи вярващи!

Вдишвайки приятния въздух на месец рамазан, днес, в тези ранни часове, всички ние изпитваме безкрайна радост от това, че заедно сме се събрали пред нашия Създател.

Байрамите са нашите празнични дни, през които преживяваме щастието от разпространяването на радостта, блаженството, братството и толерантността, зарадването на бедните и сираците и помиряването на разсърдените между нас.

Байрамите не са от нормалните почивни дни, които идват и си отиват всяка година, а са празници през, които се съчетават и преживяват най-добрите човешки и религиозни чувства; единството, солидарността, любовта и уважението. Празници, през които хората от всички слоеве на обществото, се събират и празнуват заедно.

Байрамите са дни на веселба, радост и взаимна обич. Изключителни часове, през които чувствата за братство и единство, солидарност и сплотеност между хората достигат своя връх.

Ето затова трябва да оползотворим тези празнични дни по най-добрия начин, да посетим родителите си, болните и самотните, съседите, близките и приятелите си. И възползвайки се от байрама, да помирим разсърдените, и да зарадваме децата, сираците, бедните и бездомни хора.

И нека обърнем голямо внимание върху това, да не останем и да не оставим никой извън кръга на щастието в този честит празник. Защото ***„Вярващите са братя, затова помирявайте своите братя и бойте се от Аллах, за да бъдете помилвани!“*** (ел-Худжурат, 49: 10)

Скъпи вярващи!

Трябва да се постараем да запазим добрите качества, които спечелихме през месец рамазан и да продължим добрите си дела и след него.

И нека чрез този свещен празник, който е ваксината на духовната ни идентичност, достигнем истинската вяра, за която Пратеника на Аллах (с.а.с.) казва: *„Не е повярвал истински този, който не поиска за своя брат това, което иска за себе си.“* (Бухари)

Байрамънъз мубарек олсун! Честит байрам!